

İLBEOĞLU KİM VE NASIL BİR OLAYLA KARŞILAŞMIŞTIR

İlbeyoğlu Ahmet Bey. Türkmen Aşiretlerinden İlbey Aşiretine bağlı ve Kahramanmaraş'a 20 km. mesafede bulunan (Beyoğlu) kasabasının bulunduğu yere yerleşmiş babası Aşiret Beyi iken babasının yaşlanmış olması nedeniyle Beyliği oğlu Ahmet Beyin kabiliyet ve mazbut bir yeteneğe sahip odluğuna güvenerek Aşiretinde muafiyeti alarak Ahmet Beye Beylik tacını giydirir ve teslim eder. Aşiret iftiharla Ahmet Beye biat ederler. Durum böyle devam ederken Ahmet Beyi gerek İlbeyli Aşireti ve gerekse diğer çevre Aşiretler çok sevip ilgi göstermeye başlarlar. Durum böyle iken her zamanki gibi Maraş Beyi Ömer Beybir şölen düzenler çevredeki tüm Aşiret Beylerini Şölene davet eder. İlbeyoğlu Ahmet Bey de bu davetin içindedir. Şölende yenilip içildikten sonra Maraş Derebeyi Ömer Bey bir konuşma yapar. Ondan sonra sıra ile diğer Aşiret Beylerine söz verilir. Herkes konuşur. Sıra Ahmet Beye gelince İlbeyoğlu Ahmet Bey bir uzun konuşma yapar ve arkasından da Ozan olduğunda bildirmek için bir şiir okur. Bu durum oradaki Aşiret Beylerini çok duygulandırmış olsa gerek ki Ahmet Beyin konuşmasını ayakta uzun süre alkışlıyorlar. Bu durum Maraş Beyi Ömer Beyi rahatsız eder ve duyduğu kuşku üzerine zamanın Padişahına bir mektup yazarak derki. Padişahım şimdi burada genç bir aşiret beyi meydana geldi. Hiç kimseyi tanımıyor. Hatta sizi dahi tanımıyor. Sözüne gören Padişah çok kızar ve Ahmet Beyi yakalayıp getirmek üzere 4 Asker görevlendirir. Bu sırada Gündeşli Aşireti Beyinin kızı Hasibe Hatunla Nişanlısı olan Ahmet Bey çok hazırlıklı bir düğün kurar düğün çok şavşatalı bir hafta devam etmekte iken Padişahın gönderdiği Askerler gelirler. Bu düğün kimin diye sorduklarında Aşiretten birisi Beyimizin der. Beyiniz kim derler. Onlarda İlbeyoğlu Ahmet Bey derler. Düğünde misafir gibi oturup kalkarlar. Düğün bitip gelin geldikten sonra üç gün müsaade ederek fermanı vermiyorlar. Üç gün sonra veriyorlar ve padişah sizi huzuruna davet etti diyorlar.

Durumu anlayan Ahmet Bey onlara siz gidin ben gelirim Padişah emri başım üstüne deyince Askerler çekip gidiyorlar. İlbeyoğlu Ahmet Bey Aşirete eki deyimle haber salar. Aşiret toplanıp gelir ve sarayın etrafını tıklım tıklım sararlar. Hep bir sestten gitme Elbeyoğlu derler. Ahmet Bey toplanan Aşirete sazı ile şöyle söyler.

Gider oldum Aşiret başıma derildi
Gitme deyup dost boynuma sarıldı
Bizim kısmet gurbetten verildi
Ben gidiyorum aşirettim kal kalan

Evimizin önü incir ağacı
Aşirete teslim ettim sazı tacı
Benden kesmeyin ümidi güvenci
Ben gidiyorum aşiretim kal kalan

Bu durumu gören taze gelin Gündeşli Beyin kızı atının üstüne binen İlbeyoğlu Ahmet Beyin atının dizginine ağlayarak sarılıp vicdansız ben üç günlük gelinim beni bırakıp nasıl gidiyorsun deyince çok duygulanan Ahmet Bey. Gündeşli kızına şöyle söyler.

Ağlayı ağlayı çıktı yolun üstene
Bak şu feleğin karezine kistine
Nasıl dayanayım ela gözlü dostuma
Ben gidiyorum kal kalen nazlı dostum

İlbeylinin önü bir ufak yazı
Karışmış koyuna yayılır kuzu
Ah ben sana ne diyeyim gündeşli kızı
Ben gidiyorum kalkalan

Bunu da söyledikten sonra devam edip İstanbul'a gider ve varınca zindana atarlar. Zindanda 7 sene yatar. Yedi sene sonra gelip Aşiretin başına geçer.